

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Istituto nazionale della previdenza sociale / VR

(Sprawa C-303/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/109/WE – Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi – Artykuł 11 – Prawo do równego traktowania – Zabezpieczenie społeczne – Uregulowanie państwa członkowskiego wyłączające dla celów ustalenia praw do świadczenia rodzinnego członków rodziny rezydenta długoterminowego, którzy nie zamieszkują na terytorium tego państwa członkowskiego]

(2021/C 35/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Istituto nazionale della previdenza sociale

Druga strona postępowania VR

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego do celów ustalenia praw do świadczenia z zabezpieczenia społecznego nie uwzględnia się członków rodziny rezydenta długoterminowego w rozumieniu art. 2 lit. b) tej dyrektywy, którzy zamieszkują nie na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz w państwie trzecim, mimo że uwzględnia się członków rodziny obywatela wspomnianego państwa członkowskiego, którzy zamieszkują w państwie trzecim, jeśli owo państwo członkowskie nie wyraziło zamiaru powołania się na odstępowstwo od równego traktowania dozwolone w art. 11 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, dokonując jej transpozycji do prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – BONVER WIN, a.s. / Ministerstvo financí ČR

(Sprawa C-311/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Przepisy krajowe zakazujące prowadzenia działalności w zakresie gier losowych w niektórych miejscach – Możliwość zastosowania art. 56 TFUE – Istnienie elementu transgranicznego]

(2021/C 35/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BONVER WIN, a.s.

Strona pozwana: Ministerstvo financí ČR

Sentencja

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do sytuacji spółki mającej siedzibę w danym państwie członkowskim, która utraciła zezwolenie na prowadzenie gier losowych w następstwie wejścia w życie w tym państwie członkowskim uregulowania określającego miejsca, w których dozwolone jest organizowanie takich gier, mającego zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich usługodawców prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego, bez względu na to, czy ci usługodawcy świadczą usługi obywatelom danego państwa członkowskiego czy obywatelom innych państw członkowskich, w sytuacji gdy część jej klienteli pochodzi z państwa członkowskiego innego niż państwo jej siedziby.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Ingredion Germany GmbH / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-320/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Artykuł 3 lit. h) – Nowe instalacje – Artykuł 10a – Przejściowy system przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji – Decyzja 2011/278/UE – Artykuł 18 ust. 1 lit. c) – Poziom działalność związanej z paliwami – Artykuł 18 ust. 2 akapit drugi – Wartość odpowiedniego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych]

(2021/C 35/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ingredion Germany GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Artykuł 18 ust. 2 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że do celów przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji nowym instalacjom odpowiedni współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych jest ograniczony do wartości poniżej 100 %.

(¹) Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. – Région de Bruxelles-Capitale / Komisja Europejska

(Sprawa C-352/19 P) (¹)

[Odwołanie – Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 – Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2324 – Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej glifosat – Artykuł 263 TFUE – Legitymacja procesowa jednostki regionalnej – Bezpośrednie oddziaływanie]

(2021/C 35/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Région de Bruxelles-Capitale (przedstawiciel: A. Bailleux, adwokat)